POŠLAPANÁ KRAJINA - Milan Kučera

```
F#mi            D      F#mi         D             F#mi
Za průhlednou stěnou, která tlumí barvy a slévá vjemy,
Hmi                                      F#mi
v jeden tvar je krajina černobílý odraz barevných krás.

V půdě ušlapané, dýchá ještě rostlinka,
mladá bílá modrá, vzdouvá se nádechem, výdech, nádech, výdech.

E                              F#mi      E
A ty v ruce držíš malý lesklý penízek, a na kolenou prosíš zdrávas
F#mi             Hmi                          F#mi
Maria Matko, ať zaprší, ať zaprší v tužbách stopy smyté.

V tichu sedíš vedle toho poupěte, kolem udusaná zem
a v hlavě malý duhový korálek, v němž barvy jasně hrají, vzpomínka.

Kdo řídil ty kroky snad On ty sám, zván nezván přišly,
chceš svléknout se z kůže a odložit ji v té krajině, kde pastí seš si sám.
```